

21.12.2013 - Drøm og virkelighed ved juletid

Barndommens jul sidder som uudslukkelige paradisbilleder i mange af os og lyser på den virkelighed, vi nu som voksne befinder os midt i.

Hvis det forholder sig sådan, at barndommens jul absolut ingen paradisbilleder havde, så er drømmen om julens eventyr og magi alligevel ofte at finde et sted inden i os.

Her kan vi, ganske som den lille pige med svovlstikkerne, se for os de varme, smukke stuer, hvor alt er lys, og herligheden ingen ende vil tage. Alt imens hun selv er ved at gå til af kulde derude i sneen og frosten.

Vore drømme, glitrende medier og måske især forestillingen om, hvordan vi tror, der ser ud i alles- eller i hvert tilfælde de flestes stuer - kaster ekstra stråleglans på billedet af den perfekte (kerne)familie med evigt glade pludrende babyer, taknemlige børn, venlige, hjælpsomme teenagere, højtidsstemte, ustressede voksne og milde gamle.

Familien sidder ved det smukt pyntede julebord og roser den lækre, julemiddag, mens træet, der pyntet smukt af en usynlig hånd, aldrig har været finere, og tålmodigt venter på at blive tændt.

I drømmen er ingen kede af det, ingen har haft store vanskeligheder med at finde ud af, med hvem, julen skal fejres i år, eller om hvem, der må have børnene. Her er alle inviteret hos nogen. Her er ingen sammenbidte miner, ingen, der savner nogen eller noget, ingen skændes, og overhovedet ingen forlader bordet, træet, kæresten eller julen.

Og ja. Ind i mellem kan drømmen og virkeligheden i sandhed være næsten et og samme. Selv tænker jeg med stor taknemlighed på de øjeblikke, hvor disse to størrelser har formået at forene sig.

Når mine kære er samlet med mig, og jeg rammes af en følelse af, at nu må tiden godt stoppe, for det bliver ikke bedre, ja, så spreder juleglæden sig i hele min sjæl og krop.

Når jeg stopper op og giver mig lov til at være nærværende, se, mærke og fatte, at lige netop denne julemorgen er, som den skal være med lys, varme, venlighed og skønne dufte.

Når jeg er opmærksom på, at julen midt i en til tider meget turbulent og omskiftelig tid, kan være et fast og kært holdepunkt, der skal fejres og værnes om.

Men jeg tror også, at julen er det tidspunkt på året i menneskers liv, hvor drømmen og virkeligheden i sandhed tager livtag med hinanden.

For i virkeligheden består julen, som resten af året, OGSÅ af uskønne borde, kedelig mad, skæve træer, sure ægtefæller, ensomhed, arbejdsløshed, savn for alle, der må

være uden deres børn, en forælder eller andre kære, frustration, skuffelse og nogen, der er segnefærdige af træthed.

Nu kunne du måske tro, at jeg på denne decemberlørdag forsøger at fratage dig glæden ved julen.

På ingen måde. Jeg elsker selv julen med det meste af alle dens gerninger og al dens væsen. For som før antydet, holder jeg af at glæde mig til julen og at glæde mig over den.

Men som med alt andet er dette ikke kun et enten eller, men et både og.

Derfor kender jeg jo også til, når drøm og virkelighed ikke rigtig passer sammen.

I disse måneder er flere kommet til mig med frustrationen over det forventningspres, vi kan have, når vi ikke synes at kunne leve op til drømmen og billedet af den lykkelige jul.

Hvem kender ikke noget, der ligner dette: Jeg synes, at julen er fantastisk OG anstrengende.

Jeg vil gerne være sammen med dig hele tiden OG have tid for mig selv.

Jeg elsker dig højt, min datter OG jeg hader den måde, du opfører dig på lige nu.

Fortsæt selv.

Jeg tænker, at drøm og virkelighed er to forskellige størrelser, men at de begge to så at sige skal være i stue med hinanden og forlige sig med, at de begge må være her.

At vi må forsøge at rumme begge dele og prøve at være lige præcis der, hvor vi er, med det, der er og finde fred med det.

Således, at juledrømmen OG virkeligheden med alt det, der også er, og som ikke altid ser lige skønt ud, kan tage hinanden i hånden i dansen om træet hos dig og din familie.

Uanset, din familie består af dig, to eller mange.